

Der er noget kedeligt i, at dette lille Spørgsmaal skal i Udvalg, thi saa er det temmelig givet, at vi ikke faar Lovforslaget gennemført indenfor den korte Frist, som denne Samling levner. Men det er vel ikke muligt at faa den ærede Ordfører for Venstre til at afstaa fra sit Ønske. Jeg havde ønsket, at vi kunde have vedtaget Lovforslaget for derigennem at fjerne Muligheden for en Uretfærdighed overfor adskillige legitime Foreninger.

Finansministeren (Bramsnæs): De sidste Udtalelser af den ærede Ordfører for Venstre bevirker, at jeg ikke kan nære saa stort Haab om at faa Lovforslaget gennemført, som jeg havde troet at have Lov til. Det undrer mig noget, idet Lovforslaget er vedtaget enstemmigt af det høje Folketing, hvor ogsaa det ærede Medlems Parti har stillet sig velvilligt overfor det. Der kan naturligvis altid være nogen Meningsforskel mellem en Gruppe af et Parti i det ene Ting og den tilsvarende Gruppe i det andet Ting, og jeg har ingen Grund til at tro, at denne Meningsforskel vil forsvinde. Men jeg mente alligevel, at naar i Folketinget alle Partier var blevet enige om at ville ligestille Foreninger paa den Maade, her er Tale om, var der nogen Udsigt til, at Landstinget og navnlig Landstingets Venstre vilde slutte sig dertil. Men hvis det ikke vil det, saa ved man jo, hvor Ansvarret ligger for, at denne Lov ikke bliver gennemført, saa ved disse Foreninger, som herefter bliver ramt af en Forlystelsesskat, der ikke rammer andre Foreninger, hvem det er, som ønsker, at den skal ramme dem, og det er jo en Viden, der kan have sin Værdi til visse Tider.

Den ærede Ordfører for Venstre havde, saa vidt jeg forstod, misforstaaet de Oplysninger om Højesteretsdomme, der er aftrykt i Folketingsudvalgets Betænkning. Der er den Ejendommelighed, at Nordjyllands Haandværker- og Borgerforening, som det ærede Medlem nævnte, blev ikke kendt pligtig at betale Forlystelsesskat i Mod sætning til de andre Foreninger, som er Arbejderforeninger, og det til Trods for, at denne Forening efter almindelige Synspunkter maatte anses for at have haft temmelig offentlige Forestillinger og Sammenkomster. Til denne Forenings Sammenkomster var der nemlig givet Medlemmerne Ret til at medtage deres kvindelige Husstand, voksne Døtre, samt Sønner under 18 Aar — det vil jeg nu ikke anse for at være synderlig langt ude —, men dernæst tilføjes det: hvorhos Medlemmer uden Hus-

stand kunde medtage henholdsvis en Dame og en Herre, endvidere kunde Medlemmer medtage udenbysboende. Jeg maa nok have Lov til at sige, at disse Sammenkomster har været temmelig offentlige. Men denne Forening blev fritaget for Pligten til at betale Forlystelsesskat. Det er det, jeg kalder en Ulighed overfor Loven, og det er en saadan Ulighed, det er Hensigten at fjerne ved Lovforslagets Ophøjelse til Lov. Det troede jeg, jeg kunde faa Tilslutning til ogsaa her i Tinget, men skulde det vise sig, at det ikke er muligt, saa ved man, som sagt, hvor Ansvarret for Opretholdelsen af en Uretfærdighed som den, der nu findes, ligger.

J. V. Christensen: Det er selvfølgelig hverken min eller mit Partis Mening, at der skal tilsigtes en Uretfærdighed overfor nogen Forening, af hvad Art tænkes kan. Det paa gældende Forhold fra Nordjylland er paa dømt ved baade Landsrets- og Højesteretsdom, og der maa altsaa i dette Tilfælde — det er jo kun ganske korte Uddrag af Dommen, der er meddelt — have foreligget Omstændigheder, som klarer Forholdene for denne Forening paa en bedre Maade end for de andre Foreninger. Talen er om.

Det, der for os er det afgørende, er, at Loven nu har virket i alt Fald i 11 Aar. Den er stadig blevet forlænget. I 1922 blev den, saa vidt jeg har set, noget omdannet, noget udvidet, men dog med Tilslutning fra alle Sider. Man mener, det er nødvendigt at have en saadan Lov. Det, jeg har ønsket og ønsker gennem Udvalgsbehandlingen, er i Virkeligheden dette, at man, naar der skal føjes noget til Loven, faar det lagt saaledes til Rette, at der bliver Klarhed over, at man faar en Lov, der ikke øver Uret til nogen Side, hverken overfor Arbejderforeninger eller overfor andre Foreninger, og tillige at faa givet Loven en saadan Form, at de Bestemmelser, der en Gang er tilsigtet og gennemført med Enstemmighed, i alt væsentligt opretholdes og ikke gennemhules ved senere Foranstaltninger.

Finansministeren (Bramsnæs): Det ærede Medlem maa jo forstaa, at Sagen ligger saaledes, at flere Højesteretsdomme har skabt en Stilling for Arbejderforeningerne, der ikke har eksisteret tidligere, og dette Lovforslags Formaal er da at give baade disse Foreninger og andre Foreninger med et større Medlemsantal samme Retsstilling som mindre Foreninger, ligesom det tidligere har været Tilfældet. Det ærede Medlem kan ikke klare Sagen ved at henvise til, at Loven har haft Gyldighed i saa og saa